

حمد

غت اوسترهی بی پایانه لويه خدايه لويه خدايه
 تاته توله پرركوع دي تاته هرخه پرسجد ودي
 چي هرخه درلره بويء بنه دي نيت او بنه دي خويه
 ستاپه ذات کي ويل نسته بيله تا مو ژوند ون نشه
 جهان ستا په تمنا دي که موزره دي دايرتا دي
 بس اميد مودى و تاته که موژوندوی و سباته
 داهرخه و تاته خه دي ترواره لاپرواوه دي
 که دتول نرى نعمت دي توله ستا دبركت دي
 دانسان علم به خه وي که مريخ ته ئي خاته وي
 دايونه ئي لا مکانه لويه خدايه؛ لويه خدايه
 په هرئاي کي چي اوسيزى دايونه باندى پوهيزى
 که موره خومره پوهيزو بياهم هيچ نه په پوهيزو
 خپل مقام کي برقرارئي زموربادارئي زمورپاسدارئي
 دننكىال بخركي تمنا ده دادن خه تر سبا ده
 تاته لاس تول په دعایو پرقانون به ستامورپا يو

نعت

موبز په تاباندي نازيزو ستا پر لاره روانيزو
 لار بنسودته ئي دوگر و تردي لاري قربانيزو
 ستايه نور دنيا رو بسانه هم به ستا په نوم ياد يز و
 هم لار بنسودئي و انسان ته هم شفيع ئي مسلمان ته
 محمد(ص) خاتم ددين دى اولين او اخيرين دى
 هم په د به موبن يادي زو هم په د به ستاييل كيزو
 محمد چي نازولى دالله دى بيله شكه مصطفا دى
 په نبيانوکي و روستى دى اولين اخير هم دئ دى
 معجزي ئي دي رو بسانه په قران كي دى پريمانه
 داهر خه چى نن عيان دى داير سرد مسلمان دى
 د مظلوم پرسر ظالم ته د ناچار پرسر مجبور ته
 عدالت دده عادت و و پر هر خاى دده عزت و و
 نااميدبه هجه خوك وي چي ئي وран د فكر كورو وي
 كه هر خومره گناه كاري و خپل نبي(ص) ته اميدواريو
 زه بخركى ننگيالي يم هم په د به بريالي يم

بنوونکی

بنوونکی هغه خوک دی چې خپل عمر ستاسو دبنوونکی او روزنې د پاره تیره وي . او تاسی د ژوند په چارو پوهوي، بنوونکی و تاسوته دasicي لباس دراغوندي، چې په هرځای کبني ستاسوا احترام وسي او په علمي - ادبی زیورمو بنکلی کوي.

بنوونکی کوبنبن کوي چې، تاسوو پوهوي، علم او ادب درزده کړي. تاسو ته دasicي شتمني درکوي چې هغه نه خلا صيزي.

نوچکه بنوونکی د موراو پلار په څير پرتا سو باندي حقداردي. که مورا او پلار زموږ او ستاسو جسماني پالنه کوي، خو! بنوونکی موپه روحي لحاظ سانته کوي. او بنوونه او روزنه رابنوي. نو پرمور لازمه ده چې د بنوونکي احترام د مورا او پلار په څiroکرو. نوچکه لازمه ده چې هروخت د بنوونکي و خبروته متوجي شو. او د بنوونکي هره خبره په غور سره واورو. په تولگی کي یوازي د بنوونکي خبروته غورونيسو.

بنوونکي ته شعر

و هربنځ (غږ) ته زه حیران و م

و بنوونکي ته احتیاج و م

دا په دي چې زه هیڅ نه پوهید لم

خامخا و بنوونځي ته به ور تللم

چي مي زده كره لزاوه ير
پرد رسونو سو لم تير
چي هر خومره پوهيدلم
هم هغومره بناد يد لم
دهوسه خند يد لم
په کرارکرار به جوريد لم
هره ورخ چي دمکتب خخه را تلم
تر پخوا لاهم هوښيار يد لم
اوسم هر خه راته اشناسوه
هغه ورك راته پيداسوه
هغه خوك چي هوښياران سوه
دبسوونکي په کارون پسي روان سوه
دلارښود مقام ته گوره
دانهري ئي كره جوره
اوسم هر خه چي زه پوهيزم
په ويلو ئي وياريېز م
رازده ئي كره کس بونه

رامعلوم شوه کمالونه
 دلاربند مقام ته گوره
 هم موپلا رسوه هم موموره
 هغه خوک چي ڈاکتیران سوه
 هغه خوک چي معلمان سوه
 کوم خوک چي انجنيران سوه
 ياهم ولاره پيلوتان سوه
 خوک چي نجاران سـوه
 خـوک هـم اـد يـبان سـوه
 خـوـک تـاريـخ پـوهـان سـوه
 نـوـخـوـک چـي هـوبـنـيـارـان سـوه
 پـه لـارـبـندـوـدـپـيـسي روـان سـوه
 پـرـکـوم چـاـچـي عـزـتـ نـهـ وـ
 دـغـفـلتـ پـه خـوـبـ بـيـدـهـ وـ
 نـنـگـيـالـى زـهـ عـزـتـ دـارـيمـ
 دـيـ مقـامـ تـهـ لـاسـ پـهـ نـامـ يـمـ

بنه شاگرد

بنه شاگرده چوک دی، چي تل پاک او صفا گرئي. او بنوونخى ته پر خپل وخت حاضريزى. په لاره کي مشرانوته سلام اچوي.

دمورا او پلا راحترام کوي، خپل کتابونه پاک ساتي، دبنوونكى خبر وته بنه غورنيسي. او خه وخت چي دبنوونخى خخه دكور پرلوري روان شي، نو په لاره کي په ناحقه شيانويا خيزونو نه بوخت كيرى. او ژر، ژركورته راھي، په کورکي دبنوونخى ورسپارل شوي کورنى کاري په بنه توگه سرته رسوي. په کورنى کي دمسرانو خخه په نيكو کارونوكبني مرسته اخلي. او دخپلو کوچنانورنوا خوندو سره په درسونوكبني مرسته کوي. خپل کالي پرميدان نه غورخوي، کالي خروي، خونه او خپل کورپاک ساتي. دمورا او پلا رسره په کارونوكى مرسته کوي. درواغ نه وايي او دبنوکارونو په کولو سره نوم لري.

بنه شاگرديازده کونكى دخپل چان دپاره ورخنى تقسيم اوقات لري، دسها رخخه بياتر مابنامه دهم هغه تقسيم اوقات پربنست خپل ورخنى کارونه مخته بيا ئي، نو خكە ئي توله کارونه په بنه توگه پرمخ خي او هر کارئي پر خپل وخت سرته رسيرى.

برغونه

شاعر: ابوالخير حلاند

خوند ريز دمينا کوي هم طوطى وينا کوي
چرگە كېر، كېر و هي زركە كىرى زما کوي

تورکارگه کاغ،کاغ لري زيرى چي پرچاكوي
 مىزى چي بربن کوي وري اوomba ،اوomba کوي
 وزى وهى بغارى تل هم رامبورى غواکوي
 غرغري داوبن عادت خرغريب رياکوي
 بخت په هغه کورکي وي آس کي چي شيشناکوي
 پيشي هميش ميو،ميوكوي پته خوله بيا غالا کوي
 يobel ته غربى لري بل هم سپى غپاکوي
 انگولي دشپى چي غال نرزمى غوروomba کوي
 ڙبه هر ساه دارلري هم جلا گفتار لري
 څه وخت چي برغيري دوى یوپه بل پوهيني دوى

ټوکه

په بنوونځي کي بنوونکي دزده کوونکو څخه پونښته وکړه،
 څوک غواري چي سپورمى ته وخيزى؟. پيروزده کوونکو ګوته
 پورته کړه. اوپه یوه برغئي ناري کري چي زه غواړم سپورمى

ته ولارسم بنوونکي وليدل چي يوه زده کونکي گوته پورته نه
کره اوچپ ناست دى. نو! بنوونکي نوموري زده کونکي ته
متوجي سو. اوپوبنته ئى خينى وکرە، ته ولى نه غوارى چي
سپورمى ته ولارسى؟.

ھلک خواب ورکر: چي زما مورماته ويلى دي؛ چي مخامخ به
بنوونخى ته خى اوبيerte به ژركورته راھى. اوبل چيري نه
سي تلاي.

زىھ سوی پرحيواناتو

حيوانات يازوي هم دانسانانوپه خيرداردا خورلري. دگرمى
اويخ په وخت كى په گرمى اويخ باندى پوهېرىي، غم او
خوشحالى لري. كه انسان مينه ورسره وکري، نوحيوانات هم
مينه ورسره كوي. كه د حيواناتو سره ظلم اوبد چلند وسى،
نوحيوانات زهير يېن ي. همدغسي توله حيوانات وژوند ته
ضرورت لري. او خپل پايىنت غوارى، پرهغوی خپل بچيان
گران دى. او دانسانانو په خير مينه ورسره كوي. نومورته لازمه
دھ چي پرحيواناتو باندى زىھ سوی ولرو. حيواناتو ته دژونددىر
بىنه شرایط برابر كرو. او په هجه چه چي خوشحالىزىي مرسته
ورسره وكرۇ، خوشحاله ئى كرو. او ژوند ئى وروسانتو، خو
كولاي شو چى له يوي خوا دحيواناتو خخه لازمه گىته ترلاسه

کړو، دبلي خواخپل انساني چاپېریال په حیواناتو باندي بنکلی و ساتو. دا په دې چي ژوي بیل، بیل بنکلی رنګونه او پولونه لري. دانۍ یوازی د انسانونه ده بلکي؛ نور ژوي هم ددي نهري ژوندي موجودات دي.

زما هیواد

زما هیواد افغانستان دی بیله شکه پرما ګران دی
 تاجک ازبک می ورونه دی ګډموکوروونه دی
 بنکلی مو هیوادی زموږ وطن افغانستان دی
 غټ، غټ موکوروونه دی شنه، شنه موباغونه دی
 بنکلی شنې ويالي لري د بنتې او درې لري
 دنګ څلمي بنایسته څوانان زموږ هیواد افغانستان
 بلوچ وی که هند وي پشئي که نورستانی وي
 وي پارونه تاریخي لري بنه خويونه افغانی لري
 نوم بي لوړ کړو ترآسمان زموږ هیواد افغانستان
 مناري هم تاریخي لري موزیمونه باستانی لري
 شنې ويالي باغونه شته جګ، جګ چینارونه شته
 ستر آمو هلمند لري ارغنداب بنایسته ګلشن لري

نوم لري غازيان زموږ

غازى عبدالله خان زموږ

شاعر: ننکيالي بخركى

لوبى

لوبى يا بازى دوول، دوول دي. او پر څو برخو یشل شوي دي.

لکه: دنجونلوبى، دهلکانولوبى، دغستانلوبى، دورو ماشومانولوبى او داسي نور دولونه، لوبى هر دوول چى وي دسپورت او تفريح دپاره ترسره کېږي. او هره لوبه ئان ته خپل قانون لري، چي په هغه قانون بايدلوبغارى و پوهېږي. څو دلوبو څخه خوند واخلي.

زمور په هيوادا فغانستان کي دغه لوبى ډيري دودا ورواج لري.
لکه: دناوکى لوبه، اناگى لوبه، پتیدنگى، نيونكى، خاله بازي، جزء بازي، او داسي نور دولونه، چي په عمومي توګه دغه پورته لوبى دنجونلوبى شميرل سوي دي.

ولى! دهلکانولوبى بيا دنجون دلوبوسره تو پير لري. دهلکانو لوبى يوه اندازه درني او ستري كونكى لوبى دي. لکه: بيجلى، مردکى، توپ ډنده، کاغذباد، غير ايستل، هگى جنگول په اخترونو کښي، فوتبال، والي بال، درنه خط، بزکشي، آبازى او داسي نوري لوبى دى چي هلکان او نجوني ئې ترسره کوي.

نوکه لوبي هردوں وي، په هغه صورت کي گتوري تماميري، چي دلوبو وخت، دلوبوقوانين او دلوبو حايونه په پام کي ونيول شي. که چيري مور درس په وخت کي هم لوبي کوو، نولوبي گته نه لري. يا که مور ته دلوبو قانون نه وي رامعلوم، نو هم دلوبو خه خوندنه سوا خيسلاي. حکه لو به ناسمه استعمالو، همدغسي باید دلوبو خايم په نظر کي و نيسو، حکه هره لو به خانته خايم او ميدان غواري، دبيلگي په توکه: که مور کاغذ با دموموتير پرسرك يادبام پرسريا بل کوم خطرناکه خايم وال وزؤ، نوبه موخان دموتير دختر سره مخامخ کري وي. ياكه مور په داسى خايم کي لوبي کووچي هلتہ پاكه هوآ نه وي، دوروي اولوگي وي، نوز مور و روغتنيا ته گتني پر خايم تاوان رسوي. دا حکه چي دانسان وجود دلوبو په وخت کي و پاكی هو آته پير ضرورت لري. او همدغسي دلوبو خه و روسته چي دانسان بدن پيری خولي کوي باید خانونه پري مينخو. چي او جود مود خولو خه پاك سي، چي دخان پر يمنخل درو غتنيا سره مرسته کوي. او ز مور وجود ته گته رار سوي. که خان پرينول سي، نوز مور دا جودي بدن بوی ز مور دخنگ ملگري او دوستان په تکليف کوي. باید بدن پري لو خودنارو غي خه هم و سائل شو.

توکه

ملانصر الدین يوه ورخ پر چوکي ناست و. او يوه پخه کري هگي ئي په غاب کبني و مخي ته پر ته و ه. او په خورلوئي پيل و کر، په

دغه وخت کي يوانديوال راغلى؛ ملاصاحب ئى وليدى، غرئى
پروكىرى، څه كوي ملاصاحب پرچوكى ناست ئى هگى خورى؟
ملاصاحب هم په تعجب سره ورته وکتل اوسمدلاسه ئى جواب
ورکرى، وي ويل: نوڅه وکرم؛ نوپر هگى كېنېنېم چوكى و خورم.

بله توکه

دملانصرالدين څخه چاه و پوبنتل: ملاصاحب دخوانى او
زوروالي ترمنځ دي څومره توپيرکرى دي؟.

ملاصاحب وويل: هيڅ توپيرمي نه دي کرى . ملګري ئى په
تعجب پوبنتنه حېنى وکړه چې څنګه دي توپيرنه دي کرى؟.

ملاصاحب وويل: ګوره ماپه څوانى كېنې هم دغه پېړه نه سواي
پورته کولاي او اوس ئى هم نه سم پورته کولاي. اوس نو ته
ووايه : چې څه توپيرمي کرى دي.

دملانصرالدين عکس

دتورګل کور

تورګل او يونس گاونديان وه ددوی دکور دروازي په يوه کوڅه
کېنې را خلاصيدي، خو! دتورګل کور غت دی او شپږ کوتې لري.

دکورپه منخ کي یوبنکلي باغچه ده په باغچه کبني پرروميانو او سبز یوبرسیره پيربنکلي گلان هم کرل سوي وه. دبا غچي په څلور و کونجونو کبني دنارنجووني هم ليدل کيدي. چي دپرسلي په وخت کي دنارنجو ددرختي یاوني گلان پيربنه بوی هم لري. دتور ګل دکور ختیخ لوري ته وياله بهيرې، دلو دیخ لوري ته ئي سرک تیرسوی دی. قطب(شمال) ولوري ته ئي دنجونو بنوونځي پرته ده، دسویل (جنوب) لوري ته ئي یوشین چمن دی، چي تور ګل او یونس هره ورخ وروسته له درس ويلواو کورني کارکولو څخه لوبي په چمن کبني کوي. دتور ګل کور پير بنایسته دی او دتور ګل پلار مهربانه سری دی. دبا غچي ترکاري او نارنج و ګاونديانو ته دمرستي په توګه ورکوي. دشاه و خوا ګاونديان دتور ګل دپلاره څخه پير خوبن دي. او تول وخت ئي په بنوستانيو سره يادوي. تور ګل هم دپلار و خبرو ته غورن نيسی، دتور ګل پلار په درسو کي دخپل زوي تور ګل سره پوره مرسته کوي، چي په همدغه سبب تور ګل په بنوونځي کي په لومړي درجه بریاليتوب سره بریالي کيرې. او د بنوونځي در خصتید و څخه وروسته خپل کورته راهي. او په کورکي هم دپلاره سره په باغچه کي کارکوي.

کمبی یا پروانه

بنکلي کمبی یم زه الوت کبني گرندي یم زه

وزرمي په خورنگه رنگ هم سپينه هم چرگي يم زه
 کوچنيان وائي په څه پايم؟ د کوم ولات پري يم زه
 نوواديوري دوستان زما په ګلو تل ژوندي يم زه
 تل اوسم په باغونوکبني دګلو ليونى يم زه
 دګل په رنگ زه رنگ يمه دګل رنگه تنکي يم زه
 دوى ګرخي چي په ما پسي نوپته ترغوتى يم زه
 کوچنيان حکه پرمامين کوچني دي دوى، کوچنى يم زه
 مامه نيسى ، ما مه نيسى ژوندي په آزادى يم زه
 په قيد کي هيڅوک خوبن نه وي خوبن نه يم چي بندى يم زه
 ابوالخير څلاند

متلونه

کوربار تر منزله نه رسپري
 ژرنده که د پلارده هم په وار ده
 چي اوسي په خوي به ده ګوسې
 مه کوه په ما چي و به سې په تا
 تربيعقل دوست هوښيار دېمن بنه دی
 تر کا نې د بیزو کار نه دی

چي کري هجه به ر يبي
 دچاعيب مه وايه چي عيب دي ونه ويـل سـي
 بيـعـقل دـوـمرـه پـهـ بـلـ نـهـ كـويـ لـكـهـ پـهـ حـانـ
 دـزـورـرـاوـبـهـ پـرـلـورـهـ خـيـزـيـ
 پـهـ يـوهـ گـلـ نـهـ پـسـرـلـىـ كـيـزـيـ
 لمـرـپـهـ دـوـگـوـتوـ نـهـ پـتـيـزـيـ
 مـارـخـوـرـلـىـ دـرـسـپـانـدـ ٿـخـهـ بـيرـيـزـيـ
 شـيـدـ وـ سـوـحـلـىـ مـسـتـيـ پـوـكـيـ
 پـورـهـ وـرـكـ دـيـ كـرـهـ دـوـهـ كـورـهـ
 پـيـازـ دـيـ وـيـ پـهـ نـيـازـ دـيـ وـيـ
 دـوـسـتـ تـهـ حـالـ وـاـيـهـ دـبـسـمـنـ تـهـ لـاـپـيـ
 دـنـاسـتـ زـمـرـيـ ٿـخـهـ وـلـاـرـ گـيـدـ رـبـنـهـ دـيـ
 دـبـذـوـيـ دـلـاسـهـ بـنـهـ پـلـارـبـسـكـنـحـلـ كـيـزـيـ
 شـرـمـبـكـيـ دـمـارـهـ سـرـهـ غـيـدلـ پـرـمنـحـ دـوـهـ ڪـايـهـ سـوـهـ
 خـپـلـهـ لـاسـهـ گـلـهـ لـاسـهـ،ـكـنـجـيـ دـكـهـ،ـپـكـهـ باـسـهـ
 ٿـخـوكـ ڇـانـ جـورـوـيـ ،ـخـوكـ بـياـ جـهـانـ جـورـوـيـ
 ٿـهـ ڙـرـنـدـهـ پـخـهـ اوـخـهـ بـياـ غـنـمـ لـانـدـهـ

بنوونځی

بنوونځی دبنوونې او روزني پیرښه مرکزدی. زموږ د کلې بنوونځی پیره بنکلې ده، پراخ چمنونه لري، دولیبال، فوتیال او د نور ولو بود پاره پراخ ډګرونه لري. موږ په بنوونځی کي د تفریح او د سپورت په ساعت کي په چمن کي لوبي کوو. خوا په درسي ساعتونوکي درس وايو. او د بنوونکي خبر او درس ته غور نیسو، بنوونځی زموږ د کورڅخه یو کیلومتر لیری پرته ده، زموږ د بنوونځی درسي کوتۍ رو بنانه دي، څه وخت چې سر بنوونکي صاحب موږ ته پرپیل وویل: چې د بنوونځی پاکوالی بايدو ساتل سی. نوموږ هم او س د خپل بنوونځی پاکوالی ساتو. کاغذونه په هر ځای کښي نه غور څوو. او همدغسي په هغه څه چې زموږ بنوونځی ته زیان یا تاوان رسپری، نوده ګه څخه ده، ده کوو. زموږ د بنوونځی پاکی او به دي. چې د بمبې په وسیله دخاه څخه را یستل کیږي، خوا! د بنوونځی با ګچه او چمنان بیا دویالي په او بوسره او بیروي، څکه چې زموږ هیوادر ودونه، روانی او به او دا بودکي ويالي پیری لري. نو څکه زموږ هیواد یوز راعتي هیواد بل سوی دی. او پیری رنګ رنګ میوی هم لري. خوا؛ زموږ د بنوونځی ونی بې میوی ونی او چیناران دی. چې د بنوونځی هوائی بنکلې کړي ده.

دطوطی نقل

مولاداپرون د تورگل ددکان څخه یوربرانیوی. او هجه ئی په دوبناخه پوري وټری، یو ګلک غولک (ددوبناخی رېر) ئی ځیني جورکړ. نودباغچي پرلورروان سؤ. او د مرغیو په بنکارئی پیل وکړ، پر څومرغیوئی دغولک په ذریعه دهبری واری وکړ، خو! وارئی خطوا لاری، نابره په دې وخت کښی یوبنکلی طوطی راغی او دیوی وني د بناخ پرسركښنیاست. مولادا غلی شانته ورنژدي شو. او درېر (غولک) واری ئی پروکړی، بنکلی طوطی ئی دیر سخت پروز رزمی کړ، طوطی والوئی او په دې زخمی وزرئی باغ ترک کی. او خپل غاریا کورته ئی ځان را ورساوه، وزرئی په وینو لژنده سورؤ. ددردہ ئی او بنسکی پر، پر توئیدی دخپل غارپه یوه گوبنه کښی کښنیاست. کوچنی چیچیان ئی پر را ټول شول. او خولی ئی ورتہ خلاصی کړي. بچانوئی اميددرلود، چي گواکي زموږ پلار به موږتہ خواره را وړي وي. ولی؛ داسي نه وه.... ځکه د پلار وزرئی د یوه ظالم بنکاري دهوس بنکار سوی و نوڅه وخت چي د طوطی بنخه کورته د یوه څه خورو سره را ګله؛ که ګوري چي د میره وزرئی په وینو لژنده دی. او دیر په تکلیف دی، نوئی لوړۍ سمدلاسه خپل وړو چیچانوته خواره ورکړه. او هجه ئی ارام او ماره کړه.

او بیا ئی دخپل میره وزرکوت پوبنته ئی ځینی وکړه، چي دا ټوله څنګه پیښه سوه؟ طوطی د هجه ظالم مولادا کيسه داسي

ورته وکره ؛ اووی ویل : خه وخت چی زه باغ ته ولارم، نودتوت
 یوه پخه دانه می و موندل، هغه ته ورنژدی سوم، لاندی می و کتل
 چی یونفرزما لوري ته راروان دی. ماداسی فکروکرچی؛
 نوموری هم زما په شان یوژوندی دی. او هغه هم زما په دو
 حان او چیچیانوته غذابرابر وی. مادیر انسانان لیدلی وو. چی ماته
 به رانژدی شول نه داچی زیان ئی نه دی رارسولی بلکی؛ غلی
 دانی ئی هم راکری دی. خودی نامردہ زه بی گناه زخمی
 کرم. اوپه پته زما خواته راروان ؤ. مادانتیجه ترلاسه کرہ هغه
 کسان چی په پته زماخواایا لوري ته رائی، هغه غله دی او بیره
 ھینی په کار ده.

طوطی وویل: دادنیاز مور او دانسانانو تر منخ یوگدکور دی، مور په
 دی باغ کی حق لروچی ژوند و کرو. مور به په باغوکی ترانی
 وايو، سازونه او او ازانونه به کوو، چپه چوپتیابه دمنخه و برو.
 خوشحالی او تراوت به دباغونو او شاه و خواساتو. ایادابه زمور
 دی تولوز او انسانو په گته نه وي؟ دطوطی بنخی چی دخپل
 زخمی میره خبری په غور سره او ریدی؛ نووی ویل: سوله او
 دطبعت سره یوچای ژوندکول زمور دغه نڑی خوشبخته کوي.
 خوهغه څوک په دی پوهیزی چی هغه دخپل باغ، کور او هیوا ده
 سره مینه لري. کنه! مور به هم ددوی دغه باغ خالي، خاموشه
 پریزو. اوس به نوزه یوازي دبچیانو دپاره خواره برابروم. او ته
 استراحت و کرہ.

داحمد شاه بابا دعلمی - ادبی تولنی د ترانی گروپ

دوطن ترانه

ای زما وطنه ، دلا لونو خزانی زما
 ستاهره دره کي دي دتوري نبناني زما
 زه يم ستادخاوری ته زما دميني جوره يي
 ته مي دغیراودعزم رنگيني جوره يي
 ته مي دنيكه او دبا با د و يني جوره يي
 ستازره کي ويدي دي تولي تللي زمانی زما
 اى زما وطنه ، دلالونو خرانی زما
 سترگي مي لوگي شه ستادخاوروله کورونونه
 عقل مي ايري شه ستا له پاره له فکرونونه
 جارشمه، قربان شم ستادغرونودسیندونونه
 ستاهره دره کي دي دتورو نبناني زما

ای ! زما وطنه ،دلالونو خزانی زما

ستاعزت چي نه وي زه به نوم او عزت څه کرمه

ته چي خواروزاري زه به خوب اوراحت څه کرمه

ستاسر چي وي تېټ، نوزه به شان او شوکت څه کرمه

مسته به دي خاوره کرم په ويني، مستاني زما

ای ! زما وطنه دلالونو خزانی زما

ياخوبه دي سیال کرمه وطنه دجهان

يابه ستاپه پښوکي توري خاوري کرمه ئان

زه به دري، وري شم خوتابه کرم ودان

نريمه افغان يم ، تاته ياددي افساني زما

ای ! زما وطنه دلالونو خزانی زما

ستا هره دره کي دي دتوري نښاني زما

افغانستان

افغانستان دافغانانو گوردي افغانستان ۳۴ ولايتونه لري. چي مهم ولايتونه ئي عبارت دي: کابل، کندھار، هرات، بلخ، ننگرهار، پکتیا، کندوز، غزنی، زابل، لغمان، هلمند، روزگان. او داسي نور ولايتونه دي. په دي هیوادکي بیلا، بیل خلک په بیلا، بیلوژبو خبری کوي. چي مهمي اورسمي ژبي ئي پښتو او فارسي ژبي

دي. په افغانستان کي چي هر خوک په هره ژبه خبری کوي آزاد دي. دافغانستان میشت دخلکو قومونه ټوله یودبله سره مینه لري. او دهیوادپه ټولو ټولنیز و برخوکی برابر حقوق لري. افغانستان یو آزاده یو اددی، چي دلوی احمدشاه بابا دپاچه هی پروخت دنوی افغانستان خبته کښینو دل سوه مخکی افغانستان داریانا او خراسان په نوم یادیده هغه وخت چي لوی فاتح احمدشاه بابا دافغانستان پر تخت کښینستی نو تر ټولو دمخه ئی میشت قومونه سره راغوند کړه. او دامو څخه ترا تکه ئی خپل دهیواد سیمه وساتل، خود سیمي څخه د بهر میشت قومونه ئی هم دافغانستان سره د همکاری خواته تشویق کړه. افغانستان یو تاریخي ہیو اددی، چي د تاریخي ارزښت له مخی ۵۰۰ کلن تاریخ لري. او همدغسي یو آبادر راعتي ہیو ادهم ګنل سوی دی. چي میوی او زراعتي توکي (شیان) ئی نړیوال شهرت لري.

په افغانستان کي دوں، دوں معدنونه شته لکه: طلا، لاجورد، یاقوت، زمروت او داسي نور چي دافغانستان شتمني ګنل کېږي.

اعلیحضرت امان الله خان

اعلیحضرت امان الله خان دامیر حبیب الله خان زوی او دامیر عبدالرحمن خان لمسي کېږي. چي د پلار د مرگه څخه وروسته په ۱۸۹۲م کال کي د جون پر لومړی نیټه زیر دلی دی. دپاچه ی دوره ئی د ۱۹۱۹م څخه تر ۱۹۲۹م کال پوری وه.

اعلیحضرت امان اللہ خان یوترقی غوبنستونکی پاچا وو.لومړی کارئی دانګریزانو په مقابل کی داستقلال او آزادی اعلان وکړ. خود بدھ مرغه انګریزانو دافغانانو دغه آزادی ونه مذل، نو اعلیحضرت امان اللہ خان دانګریزانو سره دجنګ اعلان وکړ. او انګریزان ئی ودې ته مجبور کړل، چې دافغانستان آزادی و منی. وروسته داستقلال دکټلوئی دهیوادپر مختګ ته مخه وکړه، لاری او سړکونه ئی جور کړل، دنارینو او بنخود پاره ئی بنوونځی جوري کړي. خپروني پیل سوی، هیوادته نوی ماشین الات را اړل شوه. دهیواد دسمسوري تیا د پاره ئی دنې و ګوت، ګوت ته نوی ټوانان د مسلکی زده کړو د پاره ولیز دول. او دلو مری څل د پاره په هیوادکی درو بسانتیا د ورہ را منځ ته سوه، د سولی خوبنونکو هیوادونو او د آزادو هیوادونو سره دوستي پیل شوه، په هیوادکښی دلو مری څل د پاره د بنخو په خوبنې لڅ مخي او په تولنیزو، اقتصادي او سیاسی چاروکی د بنخوبرخه اخیستل آزادا اعلان سوه. د اعلیحضرت امان اللہ خان په وخت کی هیواد په پوره چتکتیا سره د ترقی او پر مختګ پر لور روان شو. چې همدغه چتک پر مختګ بهرنې د بمنان وار خطا کړ او په تلوارئی په هیوادکی د نه دهیواد داخلی د بمنانو سره لاس یوکړ. او خپل جاسوسان او د ترقی ضد کسان ئی سره را غونډکړ. او دیوہ نام تو غله د سقاو دزوی غل حبیب اللہ په مشری ئی چې دانګریزانو ملاترئی د رلود اړو دور را پیل کړ، په هیوادکی نا

ارامي را منئته سوه، اميرامان الله خان ونه غوبنتل چي دخلکو
ويني توی شي، نوي په ۱۹۲۹م کال کي پاچهي بریښوده او
دهيوادنه دتل دپاده ولاړي.

دوا

خدايه ! زموږ هیوادآبا د سمسورکړې
راخوشحاله موتول خلک کور، په کورکړې
موږ په علم بنایسته په تن موپت کړې
دکلنودخوبنیو او بنادیو ارمان هم راپوره کړې
داهیواد مو هیڅ احتیاج و چاه ته نه کړې
په ډاکټر، انجنیر مو خپل هیواد سمسور تازه کړې
چي غم خور ده رنا جوړ او نا سمسور سم
لور دعلم او نبان ناره خپره کرم
دنیکۍ پر لارمې پل دسم قدم کړې
هم بنا پسته می په عمل او په نظر کړې
زمادر خواست دی پاکه خدايه ستادر بارت
چي می سیال کړې د سیالانو و میدان ته
نيکۍ را کړې پر عمل می برکت کړې

پرسفاتو اعلاوه می صدا قت کری
 دظام و مخ ته سپرلکه فولاد سم
 دغريبو شاته ورزه د دفاع سم
 بیا داخلپ هیوادبه جور کرم په خپل موتو
 دبابا او دنیکه زرونه به بناد کرم په دی گتو
 داهیواد به بیا سمسور کرم په خپل متوا
 مالداری او زراعت به موسی لاره خپل دگتو
 خدای! ته مود نفاق دمراض خلاص کری
 خدایه! ته مود مقار دبسمن څه خاص کری
 مور دعا کړو چې مور ته هغه غیرت را کری
 فقط یوهتم د اتحام موسر پرسرا ته عطا کری
 دننګیال بخرکي ا خير دغه دعا ده
 را سمسوره مو په همت بير ته کور گی کي
خواپاکي

خواپاکي د ژونديوه لویه برخه ده، چې انسان اړتیا ورته لري.
 د هر چانظيف او پاک خوک بنه ايسې، خواپاکي انسان ټول عمر
 جور او صحت مندو ي.

زمریالی تول عمر خپل ٿان او کالی پاک ساتي، هره ورخ چي
دشپي بد ڀري نومخکي تربide ڪبوخپل غابونه په برس او ڪريم
سره مينهي. او خه وخت چي سهار دخوبه ولا ڀري، نولومري
خپله بستره تولوي، او بيا مخ لاسونه او غابونه برسوي. او بيا پر
خپل وخت چاي چيبيسي، خپلی بنوونهي ته ٿي. په خاور و او
چتلو ٽايونوکي لوبي نه کوي. چي کالی ئي چتل او خيرن نه
سي، خو؛ دبنوونهي ٿخه وروسته دبنوونهي کالی بدلوي. او
دستي غسل خاني ياتشناب ته ٿي. مخ لاسونه او پيشي پاکي
مينهي، ٿودوجو دخولي ئي پاکي شي. زمریالی په اوني کي دوه
حله لمبىري، پر بنوونکي گران دی، دنظامت يا پاکي په مضمون
کي تول عمر پوره نمري اخلي.

برسيره پردي چي دخپل ٿان پاكوالی ساتي دكور شاه و خواهم
ساتي، او نه پر پيردي چي د کور شاه و خوائي نا پاکه وي. د
زمریالی توله دلوبوسaman پر خپل ٽايونو پراته وي. او هر ٽاي ئي
نه غور ٽوي چي دکور خوا پاکي دمنهه وري. دزمریالی خونه
هم پاکه ده او هر ٽه ئي پر خپل ٽاي پراته وي.

دکھيچ ننداره

په سهاريا ڪھيچ کبني پا خيدل ڊيري گتي لري. دسها روبمي
حانگري خوند لري ، ٿلمي هر سهار وختي پا خيري او دم خ
ڊپري لو ٽخه وروسته قدم وهي، ٿلمي ته دسها روتني قدم وهل

حکه خوند ورکوی، چی په سهاروختی کي درنگارنگ مرغانو آوازونه لکه: دبلل، کنري، توردلی، کوترو، طوطیانو اونورو پیرو مرغانو اوازونه خوند لري. سهاروختی چی لملاخرک نه وي وهلى، دمرغانو پراوازونو بر سیره دخینو حیواناتو او ازاونه هم په زره پوري احساسيري. لکه: داس شيشنى، دمير و اووريو غروننه (برغونه)، دپسو او مير و په رموکي دورويا کوچنى وريانو برغونه، دبزو بربى، دشپانه دشپيلى او تولکي نغمي او اوازونه پيرخوند کوي. په سهاروختي کبني دطبعت خيني برغونه هم دپاملرنى وردي. لکه: دويالو ياسيندا او بورغونه او شورهارى، دسههار دوبزمي غر يا برع، همدغسي دشينو باغو، درخت اوشنوو بنو ليدنه، دغرو دخوكوليدنه، دروانو او بوليدنه، دونودپانوسرونه.

په شينه آسمان کي تاپي، تاپي وريخي تول هجه خه دي چي، دستر گوديده قوت وربخني. او په دي ډول دساوون دور موسره دکلانو په زره پوري بويونه هم دعصابو دپاره پوره گته رسوي. نوخرنگه چي خلمى هر سهار بنه ويني، بنه اوري او بنه بويء وي نوچکه خلمى توله ورخ خوشحاله وي.

ټوکه

يوه ورخ يوه دکاندار يوه خه ره (کوته) انگور مخى ته ايښي وه. اوناري ئي پروهلى... چى تازه او غت، غت ليمور او رسيدل، قسمت خوربه ئي خوري، تاسي وگورى، تاسو و گورى څومره

بنه لیمودی. په دی وخت کي یولاروی تیریده، که گوري چی دکاندار دلیمپرخای انگورپلوری، لیکن، ناری دلیمپروهی، نوئی ددکاندار څخه و پوبنتل اووی ویل : دکاندار کاکو داخو لیمونه دی، داخوانگوردي، ته ولی دانگورپرخای دلیموناری وهی، دکاندار و سری ته وویل: رانژدی سه هغه سری ئی هم و خواته را نژدی سو. دکاندار پیت په غورکښی ورته وویل : چې سری اکاناري مه و هه زه ئی دغالبوزو څخه په پته خرڅوم، چې غالبوzi خبری نه سی.

ټوکه: یونونکي دزده کونکي پلار بنوونځی ته راو غونښتی اوورته وي ویل: ستازوی ډیرتمبل دی سبق نه وايی دزده کونکي پلار معلم ته وویل: مهربانی وکړه که زما زوی دسبق شوق نه درلودلاي، نو په هر صنف کي دری څلور کاله څه کول؟.
ټوکه: یو ډاکټرنارو غه سو، ناری ئې و هلې، ویل ئې: ژرمی ډاکټر ته یوسى خلکو ورته وویل: ته خپله ډاکټري... یوشی ولیکه؛ مور به ئی ددرملتون څخه درته را ورو هغه ورته وویل: زما فیس ډیر ګران دی.

درواغ

درواغ ویل ډیر بد کار دی، نو ځکه هیڅوک باید ځان په درواغو اموخته نه کېږي، دور رواځن سری دهی چا بنه نه ایسی. اونه ئې

خوک و خبری ته ارزبنت ورکوی. دروغجن خپل اعتبار دلاسه
ورکوی، چی په دی باب دغه کیسه پیره نامتو ده.

کیسه : وائی چی یووخت یوه شپانه دیر دروغ ویل ټول وخت
به ئی وکلی ته ورناري کړي، ویل به ئی: چی مه راګوری خلکو
چی رمي ته می لیوه (شرمبن) را غلی دی. خلکوبه هم په تراته
درمي اوشپانه و خواته و روځستل، چی دشپانه سره مرسته
وکړي، خوا! څه وخت چی به خلک درمي خواته ورغل، نه به
لیوه و اونه به بل څه؟ بنو خلک به بیرته ولاړه، خودغه دروغو
عمل خوڅله نور هم تکرار شو. له همدي کبله شپانه دیوه داسي
دروغجن سپري په څير سره و پېژندل سؤ. چی بیابه ئی چا په
رینتیاهم باورنه کاوه، بل وخت دشپانه رموته رینتیا لیوه راګد
شو، خوشپانه چی هرڅه ناري کړي... خلکو! مه راګوری لیوه
مي رموته راغلی دی، خلکو فکر کاوه چی شپانه بیا دروغ وائی،
نوځکه ئی هیڅوک مرستي ته نه راګل. او دشپانه تولي میرې،
پسونه، بزې ئی لیوانوور مرې کړي. نوشپانه دڅپلو دروغوله
کبله دیر تاوان ولیدی، شپانه وروسته ددې پېښي دخانه سره لوړه
وکړه چی هیڅکله به بیا دروغ نه وائی. ځکه: (دروغو منزل
لنډوي).

شعر

درواغ مه وايه! ددررواغو منزل لند دى
 درواغجن سرى تول عمربي باوردى
 باورد چاپري نه وي دهیچانه وي ملگري
 اميدچاپري نه وي نه ئي لاس دچان يولى
 بي غيرته ئي وجдан وي په درواغوبلدكى
 رينتيا بنه دي په رينتيا ژوند ون بنه ايسي
 درواغ بنه نه دي سرى بداموخته كيرى
 نوم نبان ئي خرابيرى دباوره څخه لويرى
 دى دخانه سره بدكري اعتبارخيني توليرى
 كه د ژوند بنکلادي غوارى دهمت ملگري وکره
 دغیرت درجي تولي په رينتيا كي معلومىزى
 مؤقتى به څوك خطاكري ترابده نه چليرى
 صفت دهجه وي چي ئي پل پر پل رينتيا وي
 دننگيال تجريبه داده په درواغو نه چليرى
 كه دي نوم نبان وي ترآسمانه پوري تللى

وپلارته دخیریت یولیک

گرانه پلاره:زه شکردى روغ او جوریم، ستاسي جورتیاوا رو غتیاز مايوازنى ارزوده. دبنوونخى ازمونىه مى پە خير خيريت سره تىرە سوه. او س دريم تولگى چخە و خلورم تولگى تە بريالى سوي يم. غوارم چي دبنوونخى پردرسونبر سيره دانگلیسي ژبى كورس هم تعقىب كرم. چكە چي دمورمى هم دغە خوبنە ده، پە كورنى كى هم تولە روغ او جوردى. خپل سلامونه هريوپە جلا، جلا توگە درتە وايى.

گرانه پلاره: كە چيري راتلى او كارونه دى نورنە درلودله، نوماتە به دخلورم تولگى درسى كتابونه هم دخانە سره را ورى، چوزە در خصتى پە ورخۇ كېنى دەغە چخە گئە واخلم.

نورنوداسى چانگرى موضوع نە سته چي درتە وئى ليكم، تر ليدوپوري دى پرمەربانە او بخسونكى خدائى سپارم.

ستاسي زوى بريالى.

بنە شاڭردان

مشرو رورته لیک

گران او مهربانه وروره: موږ شکر تردغه گريه رو غواو جوريو.
 ستاسي جورتيا او خوشحالی هم زموږ دتوله کورنی غوبنتنه ده. ته
 چي دکابل پوهنتون ته تللى ئى، بىا دې موږ ته دغه څلور میاشتی
 کېږي لیک دې نه دې رالېزلى. موږ ستادليک په اميد دانتظار شپې
 سباکوو. گران پلار هم و هرات ولايت ته په خپلوكار و نوپسي تللى
 دې. نوګراناني موږ مې زما څخه هيله و کره چي زه لیک درته
 ولیکم. څرنګه چي زه اوس داحمدشاه بابا دتولني د عبدالحي
 حبېي دښوونځی دڅلورم تولګي زده کونکي يم، نوکولاي شم
 چي څه، ناخه دداد لیک تاته درولېزم. ددې لیک ددر سیدوسره سم
 توله کورنی ستا څخه هيله کوي، چي ته هم خپل لیک دمور او
 کورنی دداد دپاره راو استوی. او د خپلودرسونو او پوهنتون په باب
 موږ ته بشپړه معلومات را ولېزی.

کاميابه اوسي ستاكش رو رور بریالی.

کابل پوهنتون

د طب پوهنځی

پښتني غرور

سرراته د شعر چي مي بلبلی سی
 ورکي مي د زره دغم غزلی سی
 زره چي څه رسوایه کبني خپل حان ویني
 نوري ئې مسری په کبني مجھولي سی
 وینه مي دزره چي پري را څاځکي سی
 بنې په کبني رنګ ېني مي بد لې سی
 راکره پښتنې څنوته ورممه ګل
 څوکي د کوڅ یو به مي بنسکلي سی
 لومړي څي ترسه پښتني غرور
 یادچې کې زلمي او خپل بناګلي سی

شاعره: کریمه فیض زاده رسولی

كتاب

كتاب ديربنه دوست دی، که یوڅوک دمسافری په هوډدڅل
 کوراوكلي څخه ليري روان وي او دسفر په نيت ديوي سيمې
 څخه وبلې سيمې ته دسفر په حال کي یاپه موټرکي یاپه اور
 ګادۍ او یاهم دالوتكې په وسیله دسفر په نيت وتلى وي، نوپه
 یوازي توب کې دسفر په لنډولوکي كتاب پور مرسته دمسافر سره

کولای سی. او دلاری پوره ملگری ئی کیدای سی. په همدغه دول په کور او یادکور څخه دباندي په یوازی توب کبني مورکولای سو، چي خپل دائمي ملگری (کتاب) ته مراجعه وکړو. او مرسته ځینی واخلو. تر څو خوت موګټور او خوشحاله تیرسي.

کتاب نه یوازی دژوند ملگری دی بلکي؛ دژوند لارښودهم دی. زمور سره دستونزرو په وخت کي مرسته کوي، مورته نوي دژوند لاري را په ګوته کوي، مورته هغه څه رابنوی چي: مورپري نه پوهیزو او په ورځني ژوند کبني ورسره لاس او ګریوان یو. دکتاب په مرسته انسانانو خپل انساني ژوند حیوانی نړی څخه بیل کړي دی. او په خپله شاو خواباندي دعلم او کتاب په مرسته پوره خبر سوه. هر کتاب دېرله پسی تجربه څخه په لاس راخي. چي له کبله ئی پوهی او تجربې دیوه نسل څخه وبل نسل ته پاته کېږي. او زمور پوبنتو ته څوابونه ورکوي، که په خپله شاو خواکي مور و ګورو، نووبه وینو چي دېر شیان شته، چي تر بېره وخته ئی حالات نا معلوم وه. دېلکي په توګه: انسانان نه پوهیده چي ولي یوه لبره چي پورته و غور څوي دمھکي و خواته روالي؟، ولي لمرا اخیزې؟، ولي او به ټول عمر پر کښته روانی وي؟، سپورمى څشي ده؟. او داسي نوري په زره او پوبنتي شته. چي جواب ئي یوازی په کتاب او کتابونو کبني موندل کېږي. نو په همدغه دليل کتاب زمور پېرنې ملگری دی. وايو چي کتاب دژوند لارښود

دی. کتاب هغه خراغ دی چي په تاريکو کبني موبن ته لاره را
بنوي، نو دكتاب سره مينه ديره بنه ده.

كتاب څه وائي؟

بیله مادی ژوندون نسته هم له مادی بیلدون نسته
چي په ژوند وي نا خبره هم په دي کي دليل نسته
زه بي جانه اوبي ساه یم وفادار ملګري ستا یم
بیله ما دي ژوندون څه دي؟ بیله ما دي کاروان څه دي؟
ماله ځان سره لره ته په ماتل باور کوه ته
دسرملګري ستا یم ستا دسوال ځواب هم زه یم
بیله مادی بل مضمون نسته ستا کاروان کي هم یون نسته
هر كتاب یو ځلي لوله په لوستو کي تاوان نسته
زه اوس دومره پوهيدلى بیله علمه شرميد لى
بي کتابه ژوندون نسته په لوستاو کي ئي شرنسته
انسانان که ديرمحتاج وه پرتاريکه خواروان وه
لاره چا کړله روښانه چي ئي وکنبل كتابونه
تجريبو ثابته کړي پركتاب نويشته سوي
زه ننګيال بخرکي یار د بنه كتاب یم

دمشرانو درناوی

امید یوبنے هلک دی، هغه هروخت دمشرانو درناوی کوي. كله چي سهار دخوبه څخه پاڅيري، نودکورني و تول مشرانو ته سلام وړاندی کوي. او بیا بنوونځی ته روانيري، په لاره کي و مشرانو ته احترام کوي، هر مشرته سلام و راچوي. اميد ګني ګونې په وخت کي نوبت په پام کي نيسې. په سرويس یاموتركي دموټر چوکۍ وسپین بریو مشرانو اونارو غانوته ورایله کوي. یوه ورڅ په موټركي یوه بنځه ولاړه وه، او یو کوچنی ئې په غيرکي نیولی و. دېره په تکلیف وه، خوڅه وخت چي دامید سترګي پرولګيدي، نوسدلasse ئې هغه خپله چوکۍ و هغه بنځي ته ورخوشی کړل، نو دموټر نور و سپر لیوا فرین ورته ووایه. اميد په بنوونځی کښي هم دبنوونکي او نور و مشرانو درناوی کوي. څه وخت چي بنوونکي و بنوونځي ته رانوزي، نو اميدورته ولاړيرې. او بنوونکي هم و اميدته په تهذیب کښي بشپړه نمرې ورکوي. اميد خپل کتابونه او کتابچې پاکي ساتي هغه خپلو کتابونو ته پوښوراچوي ترڅود خپل کتاب څخه دېر وخت دپاره ګته واخلي او همدغسي څه وخت چي ده ګه تولگي څخه بلې تولگي ته بريالي کېږي نونوموري کتابونه خپلونوروزده کونکو ته پاک او ستره ور تسلیموي. همدغسي دخپلو کتابچو څخه تر هغه وخته ګته اخلي چي توله کتابچه ئې پوره ډکه سوه. اميد په لاره کي کاغذونه او نور فال تو شيان نه غور حوي، دا حکه چي هغه کور، بنوونځي

او خپل هیوادپاک ساتی او که په لاره کی بیحایه یوه ببره اویا هغه څه چی لاره ئی نیولې وي، هغه دلاری څخه لیری کوي، ترڅو ډیوه پلوه لاره پاکه وسائل سی او دبله پلو ډیوچا پښه په نوموري ببره یا لرگی کي بنده نه سی او غوځارنه سی. اميد هغه هلکانوته نصیحت کوي چی په ربرباندي مرغان بنکاروی او دژونده څخه ئی محرومہ کوي، اميد دغه نصیحت دخپل پلار او مور څخه اوریدلی دی، چی مرغان دطبعیت بنکلاده او زمور دانسانی ژوند یوه برخه ده. او زمور سره یوځای دژوند کولو حق لري، باید بنکارنه سی او دژونده څخه محرومہ نه سی، حتا باید د حیوانات او مرغانو سره مرسته هم وسی، ترڅو مرغان او نور حیوانات دانسانا نو په خیر دخپل نسل دساتلوا دپاره کارو کړي. اميد د ګلانو شوق هم لري او یوله ګلان ئی په ګلدانی او د باغچي په مهکه کي کرلي دی. اميد د تفريح په وخت کي په خپل ګلانو بوخت وي. هغه خپل ګلانو ته او به ورکوی او تراوتازه ئی ساتی نو حکه د اميد د ګلدانی ګلان ټول وخت تراوتازه وي. اميد د بازار ناولی میوې نه خوری ټکه پرمیو باندي دورې پرتې وي او د صحت دپاره تاوان پیښوی. نو حکه چی هر وخت د بازاره څخه میوه را نیسي نو سمدلاسه ئی پریولې.

تمرین: بناغلی بنوونکی دی دامید ځانګرنې بېرته په زده کونکو تکرار کړي. تر څو دامید هغه بنه ځانګرنې زده کونکی زده کړي.

دخور و دخور لو ادب

انسانان دژوندپه چارو کي هر څه ته یو نظم او ترتیب لري. چې په دې چارو کي یو هم دبوډی خور لوا دب دی. کله چې مور دستر خوان ته دبوډی خور لو دپاره ورولارېرو، نولومړی لاسونه مینځواوبيا د دستر خوان په یوه خوا کښي په سه دوں چارز انوکښينو. او ګور و چې مشرانو په دبوډی خور لو پیل وکۍ، نو مور هم په دبوډی خور لو پیل کوو، دبوډی په کرار کرار خور و او بنه ئې ژویو، چې دهضم سره دبوډی بنه ژول مرسته کوي او غابونه په خوله کي دژرندي په څير خواره میده کوي، چې بیاپه نس کي تکلیف نه را منځته کوي. دبوډی خور لو په وخت کي دېرو خبر و څخه ده، ده کوو. څودنور و دپاره دتکلیف سبب نه سو. دبوډی خور لو په وخت کښي یوازي دخپل لوري دبوډی را اخلو، دبل چاه دمخه څخه دبوډی یا خواره نه را کشوو. دبوډی په وخت کي دبل چاو مخته که کوم خواره لږ پراته وي، خوز مور مخ ته پیر پراته وي، نوس مدلا سه هغه ورسره شريکوو، کله چې موبدوډی و خور ل، نوبیا لاسونه او خوله بېرته پري مينځو، څو لاسونه او خوله مو دغور ز ګینو مواد و څخه پاکه سی .

تمرین: بنوونکی دي دبوډی خور لوا دب په باب دزده کونکو سره خبری وکړي. اولغاتونه دي ورته معنا کړي.

بزگر غز

زه بزگرستا خد متکاریم، ماستاسو دپاره شپه اوورخ پرخان یوه
کری ده. دمکی نس می خیرلی دی، دزمی په یخونوکی دشپی
په ناوخته کی داوبولنستی پاک کری دی او او به می تر خپله کښته
رارسولي دی. مهکي او غنم می پري او به کری دی، ماته خپل
کښت گران دی، زه دسپیروخاورو څخه سمسور کښت جوړوم.
ماته دسها مرغان دخوشحالی ترانی وائی. او ددوی ترانی ماته
دزره قوت را بخنی. زه هم ويارم، زه دطبيعت بنکلا دخپل لاس
محصول بولم، دغه زمالاسته را ورنه ده. شپه اوورخ کار کوم،
زه پوهیزم. چې طبعت زما ستاینه کوي، زه پوهیزم چې دهوا
مرغان زما سره مینه لري، زه پوهیزم چې ډیرو حیواناتو لکه:
غوا، غوائی، خره، آس، سپی زما سره مرسته اعلان کری ده.
خوزما ګیله یوازی دخپلو انسانانو څخه ده. زه دخپلو انسانانو څخه
ډیرڅه هم نه غوارم. یوازی او یوازی غوارم چې زما دکار قد ر
وکری. مادی دغربی په ترازو نه تلي، ماته دیوه فعاله انسان په
ستره ګوری، او زما ده نزاو کسب احترام هغه وخت کیدای

سي، چي ماته دخپل کار او دخپلواسته را ورنو خخه هغومره حق
را کري، کوم چي زه او زما کورني دقرضداري خخه خلاص
سو. نو حکه زه دخپل انسان خخه دغه گيله کوم، چي زما قد ر
يو ازي ته نه لري. او بس

مرغى

هر يورنگ مى گلداسته دى	دغه باع په ما بنایسته دى
هم ئى غور راته ن يولى	زمآواز هر چاخوبن کري
په خپل رنگ کى بللى يم	زه بنایسته مرغى يم
په خپل شوق غزلى کرمه	پر بناخونو چي کبنيمه
پر لور بناخ به ئى ساتمه	زه چى ئاله جورو مه
خپل چيچيان په کبني روزمه	ده گيو د كه ئاله
ماليدلى دي دوختو	ميو ي دكى وي ددرختو
خپل ريزونه پر کومه	پر هر بناخ چي زه کبنيمه
د يره بنكلى او کوچنى يم	زه دباغ بنكلى مرغى يم
چي کفس کى بندى كيرم	دكفس خخه بيريريم
که بندى سم نو مره کيرم	زما شوقيانو ته زه وايم
له زندانه خه بيريريم	ما آزاده له زندان کري

زه ددرختو په سروکبني ترانی وايم په باغو کبني
 زماوجوددي په درورنگو هم بنایسته يم په خورنگو
 دنگیال بخرکی خوبنہ تو تکي ده
 حکه بي آزاره او دوه تاره ئى لکى ده

نا و کى

دامي جوره کري ناوکى ده	بنایسته ده او کوچنى ده
زرغونه کالي په اغوندم	نوري هم بنایسته کوم
ستركى تکى شنى دى	شوندې تکي سري دى
تورى زلفي بنایسي لري	پرمخ باندى خوري لري
سره ئى بارخوگان دى	تورى زلفى ئى ماران دى
په غاره کي اميل دى	پرخیگرئي را برسيردى
جگه لوره لكه ونه ده	نرى بنایسته ئى زنه ده
داپرنجونوپيره گرانه ده	په قيمت کي که ارزانه ده
موربپه دې بازى کوو	په خپل كوركى ئى ساتوو
ددى به بيا واده سى بيا	دنجونوبه ميله سى بيا
په واده ئى خبرومه تول	زه پر كورراتولومه تول
يوه گوتمى ورجورومه زه	وه واده ته ئى ساتمه زه

چي پرکور جوړه ميله ده نن داد مورپه اجازه د نن
 هلکان به نه پرېزدم دلته نجونې توله را بلم د لته
 داميله د نجونو ده
 ده رچا پرکورو نه ده
 دبې پروائی نتيجه

يوه ورڅ کشیپ او سوی په خپل منځ کي یوشرط سره کښینو. چي دغره سرته به ته ژر خیزې او که زه؟ سوی او کشیپ دواړو شرط قبول کړ، نوئي په مسابقه پیل وکړ. سوی چي بي پرواوه، فکرئي وکړچي زه خوپه وزن سپکه او په پیشوچابکه يم. پرېزده چي کشیپ حرکت وکړي، بیله هغه هم تر ما تر مخه غره ته نه سې ختلای. اونه مسابقه ګټلای سې. نوپه بیغوری سره سوی پریوتی. او خوب یووری، کشیپ فکروکړي چي زه هم په وزن سره درندیم او هم می پښی لندې دی، نو راسه چي حرکت وکړم، نوس مدلاسه کشیف په چټکۍ سره حرکت وکړي. او پیر ژر دغره و سرته په حرکت کې شو. تر خو دغره و سرته و خوت. او په خپل مرام کي بریالی شو. خو سوی دغفلت په خوب بیده و، چي راویښه سو؛ که گوري چي کشیف دغره پرسور ته ناست دی. اولوبه ئې ګټلې ده، سوی په ما یوسی او ارمان سره کښیناست.

کشیپ

سوی

توكه

يوه ورخ يوه كوجنى ماشوم دلمبيدوپه خاطريوي لوبي ويالي ته
حان ورو اچاوه. دويالي او به ډيري وي، هلك ئې دغرقيدو
وحواته ورنژدي كړ. هلك په نارو پيل وکړ. او ناري ئې کړي :
خدای پاردي غرقيرم درومي باسى، په دې وخت کي یولاروي
سرى تيريده. او هلك ئې ولیدى، چي دغرقيدوپه حالت کېنې پېښې
او لاسونه وهي. ډيرنژدي دې چي بشپړه غرق شي. خولاروي
ئې وحواته رانژدي شو. او د هلك په ملامتولوئې پيل وکړ، هلك
په وارخطائي ورغز (رغ) کړه؛ ته او سمامه ملامته او ژرمایو
حل دروباسه، ببابه وروسته د ملامتیا خبرې سره کوو. ژرسه
لاس را کړه او درکش می کړه. هلك په زاريواو عذر سره خپلي
بغارې او ناري نوري هم ډيري کړي، چي ژرمې دروباسه
لومړۍ د مرګ څخه نجات را کړه، چي زه نجات پیدا کړم بیا به
نو وروسته خبرې سره کوو. چي زه څومره ملامت یم، ژرسه
لاس را کړه، ژرسه لاس را کړه. وروسته سېږي فکروکۍ چي

هـلـک رـاخـخـه غـرـقـ نـه سـی نـو ئـی پـر خـپـل پـتـوـیـوـه بـبـرـه غـوـتـه کـرـه
او دـهـلـک وـخـوـاتـه ئـی وـرـوـغـورـحـولـ، اوـهـلـک هـم سـمـدـلاـسـه دـپـتوـ
لـورـی تـه وـرـزـورـونـه کـرـه اوـدـپـتـوـخـوـکـه ئـی وـنـیـوـلـ اوـسـرـی هـلـک
دـحـانـ خـوـاتـه رـاـکـشـ کـرـ، هـلـک دـاـوـبـو ـخـه رـاـ وـخـوتـ. اوـ دـسـرـی
ـخـه ئـی مـنـه وـکـرـه اوـدـحـانـه سـرـه ئـی وـاعـدـه وـکـرـه، چـی بـیـاـبـه
دـیـرـوـاـوـبـوـتـه نـه وـرـلـوـیـرـیـ.

نوی پـسـرـلـی

نوی کـال نـوـی وـبـمـه دـپـسـرـلـی دـه
نوـی موـسـم ،نوـی روـبـنـائـی دـه
هـرـی خـوـاتـه شـنـی سـوـلـی باـغـچـی
پـرـهـلـورـی مـسـتـی سـوـی وـی وـیـالـی
بـنـکـلـی ، بـنـکـلـی ئـی نـنـدارـی دـی
بـنـکـلـی ، بـنـکـلـی ئـی مـنـظـرـی دـی
حـوـانـانـ وـشـنـوـ بـاـغـوـ تـه حـیـ
پـیـغـلـی هـم وـگـدـ روـ تـه حـیـ
طـبـعـتـ هـم نـوـی گـلـانـ وـسـپـرـلـ
بـاـغـوـانـ هـم تـخـمـونـه وـکـرـلـ
دوـنـوـشـکـفـه نـوـی غـوـتـیـ نـوـی تـازـگـیـ دـه

دژوندنوي زمانه و انسان ته زنده گي ده
 نوي سؤ و کښت ته د بزگرارمان
 نوي سول فکرونه نوي داميد کاروان
 نوي موافقرونه نوي موخيالونه سوه
 نوي پسرلى سو نوي آوازونه سوه
 هغه مست شپونکي شپيلى را سر کرله
 مسته ئى نغمه کرله، مسته ئى رمه کرله
 دلته جوردى پردي خاوره د گلنودارمان بهار
 دلته جوردى دخوبونو ديوخوب آرمان
 دلته دخزان او توفانونود توفان پايان
 داسپرلى و مورته نن پيغام لري
 افغان و لس ته دخوبن يولپيمان لري
 نوي سو حالت دنوی ڙوند مبارکي ده
 دلته موپرته زمور دژوند لویه هستي ده
 غوار و موردنوي کال دپسرلى څخه
 بنکلى کال نوي آرمان نوي زنده گي ده
 تير سول تاريxonه په جنگونه کي زمور

پاته سوله نبسانونه په درو کبني زموږ

نوی مونبان سپنه کوتره ده

دانبان به ساتو چی بهتره ده

دننگیال بخرکي لورآرمان دسولي دي

مخ پر وراندي دانگودامو لوري دي

لمر

لمرد خپل نظام ترتیلو غته سیاره اورو بسانه جسم دي، لمر نور ستوري په حان او شاه و خواکبني ساتي، لمر نور و ستور و ته رو بسانائي ورکوي. همدغه مخکه چي موږ ژوند پرکوو، یوده ګه ستور و دجملې څخه ده، چي دلمړ پرشاه و خوار اګرخې. او مور ورته انسانی نړۍ وايو، زموږ دا دوی انسانی نړۍ د دؤډولو شیانو یا خیزونو څخه جوړه ده. چي یوئي ژوندی خیزونه دي او بل ئې غیری ژوندی خیزونه دي. ژوندی خیزونه ئې هغه څه دي چي هغه ژوندلري، حرکت کوي، لؤیږي (غښري) او خواره خوري. خوابل ډول خیزونه هغه دي چي حرکت نه کوي، ژوندنه لري او خواره هم نه خوري. چي په دغه سبب غیري ژوندی خیزونه ورته وايو. هغه خیزونه چي ژوند کوي دلمرو تو دخی او دلمړ وړانګوته ضرورت لري. چي بیله دلمړ دوړ انګو څخه ئې ژوند ناممکن دي. لکه حیوانات، نباتات او هغه ژوې چي په او بوكبني ژوند کوي. لمریوه لویه دا وړ او تودو خې هغه کنله ده چي دمځکي

ژوی ئى دتباه كونكى يخ څخه راګرڅولى دي. اوپرمئکه باندي په کال کي څلورپوله موسمه راولي، چي داهم دمئکى دانتقالى حرکت او دمئکى دوضعي حرکت په نتيجه کي دغه څلورفصله راپيداکيرې. وضعی حرکت: چي مئکه پرڅل شاه و خوارا گرځی. انتقالی حرکت: هغه حرکت دی چي مئکه دلمړپرشاه و خوارا گرځی.

مئکه

مئکه دلمړنظام دستوروله دلي څخه ده. چي په (۳۶۵) ورڅو او (۶) ساعتوکي یوڅل دلمړپرشاوه خواباندي راګرځي، چي دي حرکت ته انتقالی حرکت دمئکى وائی. او ددي پوله حرکت څخه څلورفصله پيداکيرې. لکه: پسلی، دوبی، منی او ژمی. او مئکه په (۲۴) ساعتو کي یوڅل پرڅل شاوه خواباندي را گرځي. چي دي حرکت ته محوري حرکت وائی. چي په محوري حرکت سره دمئکي شپه او ورڅ منځ ته راخي. مئکه خپله روښائي نه لري، خودلمړ څخه خپله روښنا ئي ترلاسه کوي. مئکه هو او نورغازونه لري، نوځکه ژوندي موجودات په کښي ژوند کولاي شي. مئکه یوه سپورمى هم لري، چي و مئکي ته روښنا ئي ورکوي. او د سپورمى روښائي موږ په شپه کي لیدلاي سو، خوپه ورڅ کي ځکه نه سولیدلاي چي دلمړ روښائي د سپورمى تر روښائي ډيره ده. مئکه گردی ثابته سوي ده، چي تر ډيره وخته دغه مفکوره موجوده نه وه. او مئکه ئي یوه هواره سطحه

تصورکول، خووروسته علم پراخ شو. اوپه لومړی څل دیونان یوریاضي پوه (فیثاغورث) دمُحکی دکرديوالی مفکوره را منحته کړه. اوبيا دفیثاغورث وروسته دیونان بل نامتو فیلسوف (ارسطو) ۳۵۰ م دفیثاغورث دغه نظریه تا ئید کړه. خوپر طبعت او مُحکی باندي نوره خیرنه هم روانه ده ترڅو قدم په قدم انسانان دمُحکی او طبعت په رازونو و پوهیزې.

بنکلی پیشی

زه بنکلی پیشی یم نا سته پر لرگی یم
 هره ورخ میو، میولرم پسته لکی می بنوروم
 مینه ناکه مینه کرم نژدی درته را حم
 کله، ناکله غلام کوم کله بیا زه بنکار کوم
 زه بنکلی پیشی یم وسیله دساتیری یم
 پیره زه چالاکه یم پر هر دیوال روانه یم
 کو چنیان را باندی ګران دی پردوی باندی هم ګرانه یم
 اوږده دمار لکی لرم هغه بنکلی پستکی لرم
 حم پر دیوالو باندی دیوکورڅه پربل کور باندی
 و هر کورته ور حمه زه موږ کان پیدا کومه زه
 دېسمنه دموږ ک یم زه و بنکار تې په خیزک یم زه

دسپیانو خه بیریزم زه هرخای حینی پتیزم زه
 کله چی می وینی سپیان دیوال ته حینی خیزم زه
 دسپیانو کورته نه ورخم دیره حینی بیریزم زه
 نیسمه چوغکه اوکوتره زه ودوی ته تربلا یم بدتره زه
 په پته خوله بیا غلا کوم په غالکی زه بلا کوم
 پرکوم کور چی اموخته یم زه غلانه کرم نازدانه یم زه
 پرنری دیوال روانه یم چالاکه پهلوانه یم
 پرکوم کورچی اموخته یم هلتہ زه ویده یم
 چاپلوسه غورماله یم پرهرچاباندي گرانه یم
 وچه ڈودی نه خورمه غوره ڈودی بنه خورمه
 غوبنی می خوبنیزی غوبنی نه را پیدا کیزی
 دامتل پرما جورسوی دی هرچاه اورید لی دی
 دیبینی غوبنی خوبنیزی چی ایمان ئی پرراوری دی

شاعر: ننگیالی بخرکی

پیشی دموبرک دېمنه ده

متلونه دیوی تولني دپوهی او عقل دژورتیابسکارندوي دي او د نوموري تولني، تهذيب، تمدن، كلتور او فرهنگ څرګندوي. متلونه دیوی تولني دپريوميراث دي. دتولني ستونري او جنگونه په معقولومتلونوباندي حل کيزي. نو دلته تاسي ته دمتلونو خيني بيلگي وړاندي کووم. اميد چي ګته خيني واخلي.

- د دروغو منزل لند دي يا دروغجن دي درواغ وائي رېښتاكويه دي قیاس کوي.

- سو خند رکي چي غورخې، د موربې په زور غورخې.

- افسوس چي ميزې اوليوان په یوه حای کي او به څښي.

- اختر چي تير شي نکروزې په ديوال وټپه.

- ارمان به کري هلكه ببابه نه مو مي ادکه.

- ټیغ دپیاز کاري او خبرې دغورمي کوي.

- آسان ئې نالونه چنگښو هم پښي پورته کري.

- ميزې ته چي خدائ په قهرسي نوزرونه وکري.

- د شپورې نوم باجه خانه مه ايرده.

- لمريه دوګو تو نه پتېزې

- اعتبار په علم او ادب دي، نه په مال او په نسب.

- کورنگه چي ژرنده سوه بنایسته سوه.
- الم ترکیف دهرچازده دی. خوخوله دملاعثمان غواری.
- هرخای چي سوربیری ووبنی نووایی ملاشاھ گل ده.
- ژرنده که د پلار ده هم په وار ده.
- مه دومره خور شه چي څوک دی و خوري او مه دومره تریخ
شه چي څوک دی و غورځوي.
- انسان تر کاني کلک تر ګل نازک دی.
- مه کوه په ما چي و به سې په تا.
- او به چي له سره جگي شي څه یوه نيزه څه دوي نيزي.
- او بن ته چاویل چي غاره دي کړه ده او بن ويل کوم ځای مې
سم دی.
- چي نیت دي دی دتله نو ناسته دي پر څه؟.
- چي جنگ سورسو میری تودسو یا د جنگ خوبی خبری ساعت
ئی تریخ دی.
- په یوه ګل نه پسلی کيری. ياكل اوسي خو عمردي دکل مه سه.
د چاه عیب مه وايه چي عیب دي ونه ويل شي.

- شرمبکی دمارسره غزیدل پر منخ دوه حایه سوه.
- تا کتله ماته ماکتله تاته کار سوت منخ پاته.
- بی زحمته راحت نسته. دیوه لاسه تک نه خیژی.
- پوره ورک دی کړل دوه کوره .
- پرزرد که نه یم ، پر دغه خرب پئی یم .
- دزمرو جنګ دلیری خوند کوي.
- وکیدری ته دغه خپله لکی غصب ده.
- په بھرنیوزبوکی هم متلونه شته چې ده ګه خلکو یاسیمو مال دی.
- لکه : که سوله غواړی نوجگړی ته ئان تیارکه (لاتینی مت)
- جگړه له لیری بنایسته بنکاری . (ہسپانوی متل)
- یوربنتین بیعقل ترسلودرو اغجنانو هوښیار انو غوره دی.
(چینا یې متل).
- د ځنځیرقوت په کمزوري کړی کې دی. (کانادایی متل)
- که لیوه قاضی وي درمی دې خدای مل سی. (پنمارکی متل).
- او داسی نور هم په مختلیفوژ بواوسیمو کی سته چې ددیرو غټو
پر ابلمودحلو په وخت کې کار ځینې اخیستل کېږي.

دنرى دېير و مەمۇھىۋادونۇ دېيىت ختونۇمۇنە

شماره	دەھيوا د نوم	پايىخت	موقىعىت
۱	افغانستان	کابل	آسيا
۲	پاکستان	اسلام اباد	آسيا
۳	ایران	تهران	آسيا
۴	تاجكستان	دوشنبى	آسيا
۵	ازبکستان	تاشکند	آسيا
۶	ہندوستان	دھلی	آسيا
۷	بنگلادیش	ڈاکه	آسيا
۸	اعراق	بغداد	آسيا
۹	عربستان	ریاض	آسيا
۱۰	سوریه	دمشق	آسيا
۱۱	اسرائیل	تل حبیب	آسيا
۱۲	چین	پیکینگ	آسيا
۱۳	ویتنام	هانوی	آسيا
۱۴	جاپان	توكیو	آسيا
۱۵	ترکمنستان	عشق اباد	آسيا

۱۶	هالیند	امستردام	اروپا
۱۷	جرمنی	برلین	اروپا
۱۸	فرانسه	پاریس	اروپا
۱۹	انگلستان	لندن	اروپا
۲۰	روسیه	ماسکو	اروپا
۲۱	دانمارک	کوپنهاگن	اروپا
۲۲	ترکیه	انقره	اروپا
۲۳	بلغاریا	صوفیه	اروپا
۲۴	ایتالیا	روم	اروپا
۲۵	یونان	اتن	اروپا
۲۶	رومانیا	بخاریست	اروپا
۲۷	پولنده	وارسا	اروپا
۲۸	هنگری	بوداپست	اروپا
۲۹	رومانیا	بخاریست	اروپا
۳۰	سویدن	ستاکهلم	اروپا
۳۱	ناروی	اسلو	اروپا
۳۲	هسپانیا	مادرید	اروپا

٣٣	الجزاير	الجزيره	افريقا
٣٤	سودان	خرطوم	افريقا
٣٥	ليبيا	طرابليس	افريقا
٣٦	انگولا	لوندا	افريقا
٣٧	سومالي	موگاديشو	افريقا
٣٨	اتيوبي	اديسه آبابا	افريقا
٣٩	مصر	قاهره	افريقا
٤٠	مراکش	مراکش	افريقا
٤١	پریتوریا	افريقا جنوبى	افريقا
٤٢	كنگو	كنیشاسا	افريقا
٤٥	تانزانيا	دارالسلام	افريقا
٤٦	زامبيا	لوساكا	افريقا
٤٧	نيجيريا	ابويا	افريقا
٤٨	موزنبيك	مابتوتو	افريقا
٤٩	كامرون	ياونده	افريقا
٥٠	كنيا	نايروبي	افريقا
٥١	موريتاني	نواكشوت	افريقا

۵۲	اضلاع متحده امریکا	امريكا	واشنگتن
۵۳	کانادا	امريكا	اتوا
۵۴	چیلی	امريكا	سنتیاگو
۵۵	مکزیک	امريكا	مکرنيکوسیتی
۵۶	کوبا	امريكا	هاوانا
۵۷	پانامه	امريكا	پانامه
۵۸	نیکارا گوا	امريكا	مانا گوا
۵۹	سلوادور	امريكا	سلوادور
۶۰	برازیل	امريكا	برازيليا
۶۱	پیرو	امريكا	لیما
۶۲	ارجنتاین	امريكا	بیونس آیرس
۶۳	پاراگوا	امريكا	آسیوس
۶۴	وینزویلا	امريكا	کاراکاس
۶۵	کولمبیا	امريكا	بوگوتا
۶۶	گوینا		
۶۷	سورینام	امريكا	پارا مابیو
۶۸	هیتی	امريكا	هوتوساپا

په افغانستان کبني دکال ددولسو میاشتو پښتو او پېژندل سوي

عربی نومونه

دکال موسم	عربی نوم	پښتونوم
پسلی	حمل	وری
پسلی	ثور	غويي
پسلی	جوزا	غبرګولي
دوبي	سرطان	چنګابن
دوبي	اسد	زمری
دوبي	سنبله	وبزی
منی	میزان	تله
منی	عقرب	لرم
منی	قوس	ليندي
ژمي	جدي	مرغومي
ژمي	دلوه	سلواغه
ژمي	حوت	کب

تمرين : بنوونکي صاحب دي دکال موسمونه او د میاشتو پښتو او عربی نومونه د معناسره په تکرار کړي.

